

ВПЛИВ ЗБРОЙНОГО НАСИЛЛЯ НА ІНФОРМАЦІЙНУ СКЛАДОВУ ПОЛІТИЧНОГО ПРОСТОРУ

У класичному розумінні політичний простір це своєрідна сфера здійснення політики, це такий вид соціальної діяльності, який не обов'язково пов'язаний із державною владою. Проте не можна виключати той факт, що політика виступає в єдності трьох взаємопов'язаних аспектів – як сфера суспільного життя, як вид активності соціальних суб'єктів та як тип соціальних відносин. До того ж, на вказані аспекти впливають певні чинники, які й роблять політичний простір власне політичним, і це – «відносини влади, репрезентація яких забезпечує постановку сцени та організацію проєкції влади (Узун, 2022). У такому вимірі, політичний простір визначає форму влади, її організацію, побудову та межі владного впливу. А сам, процес здійснення влади нерозривно пов'язаний з питанням взаємодії, яка здійснюється через певну систему зовнішніх та внутрішньо-організаційних потоків інформації, які, у свою чергу, можуть мати різні характеристики з погляду змісту, методів, передачі та інтенсивності обміну інформацією, що створюють інформаційний простір.

Інформаційна складова політичного простору, за словами З. Бжезинського, є однією із базових засад могутності та авторитету (Бжезинський, с. 12). Той факт, що інформація є стратегічним продуктом держави у ХХІ ст. незаперечний.

У сучасному політичному світі інформаційна політика охоплює внутрішні і зовнішні аспекти діяльності держави і є значною складовою частиною геополітики в цілому. Від інформаційної політики держави залежить не лише вирішення політичних, економічних та соціальних задач, можливість та оперативність просування інтересів країни у світі та формування її позитивного іміджу (Карпенко, 2006, с. 269), а й керованість соціально-політичними процесами, особливо в умовах наростаючої невизначеності і, особливо, в умовах воєнних станів.

Впродовж останніх двох десятиліть у світі відбувається розхитування глобальної безпеки та порядку, що характеризується ескалацією збройних конфліктів, воєн, тощо. У нашій розвідці ми використовуємо саме поняття «збройне насилля», як особливий засіб та метод соціально-політичного протиборства, крайній ступінь примусу опонента та підпорядкування його своїй волі шляхом застосування або загрози застосування збройної сили (Бадер, 2020). Серед форм збройного насилля, до яких ми апелюємо через дане поняття слід віднести: громадянські війни, тероризм в тому числі й міжнародний, збройні конфлікти, війну у різних проявах та видах та ін.

З'ясуємо, вплив збройного насилля на інформаційний політичний простір. Так, в умовах збройного протистояння (конфлікт, агресія, війна) відбувається використання інформаційного поля з метою впливу на супротивника, як для виправдання/засудження збройної агресії, для розв'язання внутрішніх конфліктів у державі-супротивнику так і, для роздмухування громадської непокори та/або заклику до супротиву. Це не лише тролінг в Twitter, Telegram, це не лише кібератаки на медійні ресурси, це набагато ширше. Хто володіє інформацією, той володіє світом – це відома фраза, яка підтверджує значущість інформації та її силу, яка подвоюється в умовах збройних протистоянь.

Війна, збройна агресія, збройні конфлікти, терористичні акти та спричинені ними порушення прав людини, гуманітарна та демографічна катастрофи, міграційні процеси актуалізують необхідність перегляду присутності держав у глобальному інформаційному просторі. Науковець Г. Почепцов у своїх працях стверджує, що війна в інформаційному суспільстві – це не фізичне знищення противника, а вплив на його інформаційний простір

(Почепцов, с. 760). Відтак, в умовах збройного насилля посилюється акцент на інформаційні дії, зокрема:

- *на інформаційну пропаганду* – через яку здійснюється умисний вплив на об'єкт з метою впливу на його політичну орієнтацію, наміри та дії. Цілями інформаційної пропаганди є зміна переконань та стимулювання тих елементів поведінки, що сприяють зниженню (підвищенню) морально-психологічного стану суб'єкта. Так, досліджуючи пропаганду як інструмент впливу на підсвідомість людини в сучасній Україні В. Гапій, на прикладі традиційних пропагандистських повідомлень, які постійно транслюються російськими засобами комунікації, демонструє як відбувається корекція громадської думки (в тому числі й на окупованих територіях України), як формується негативне ставлення до українців та навіюються думки про історичну приналежність Криму до РФ, і як результат – зростання рейтингу російського президента всередині РФ, налаштування жителів окупованих територій проти української влади, проти української армії (Гапій, 2018).

Узагальнюючи думки В. Гапія та інших вітчизняних і зарубіжних дослідників, маємо можливість виокремити напрями пропаганди в умовах різних форм збройного насилля, серед яких пропаганда руйнування, що переконує в наявності ворога; пропаганда роз'єднання, що розпалює ворожнечу, переконує, що «ми не такі як вони»; пропаганда залякування, що запевняє супротивника у власній військовій чи/та економічній силі, впливає на внутрішню аудиторію; пропаганда відчаю, що наголошує на безнадійному становищі опонента, примушує його здатися, не використовується для впливу на свій народ. Серед позитивних: пропаганда героїзму, що закликає до згуртування навколо певних цінностей, допомагає легше пережити труднощі, ілюструє приклади, до яких необхідно прагнути, зазвичай має позитивний характер; пропаганда просвітництва, що виконує інформативну функцію, тобто повідомляє населення про дії керівництва різного рівня, рекламує спосіб життя; залежно від умов може бути як негативною, так і позитивною (Гапій, 2018);

- *на інформаційну агресію*, яка покликана нанести політичному супротивнику конкретної, відчутної шкоди в окремих галузях його діяльності; створити умови які б не дозволяли надійно контролювати або обмежували б об'єкти інформаційної інфраструктури та соціальних груп. Найбільшу небезпеку в аспекті інформаційної агресії в умовах збройного насилля становить маніпулювання – «усвідомлюваність суб'єктом і здійснення поза волею реципієнта» (Різун, 2008). Маніпулятивний інформаційний вплив в умовах збройного насилля носить деструктивний характер, бо, як зазначають дослідники, в процесі маніпулювання «масовою свідомістю використовується психологічний «трискладовий» механізм: вимкнути рацію (знижити критичність мислення), викликати страх (створити загрозу), дати людині рятівника (запропонувати вихід)» (Войтович, 2014). Саме на прикладі гібридного російсько-українського конфлікту з 2014 року ми можемо бачити, як «інформаційна агресія на підсвідомому рівні готує підґрунтя для розв'язання справжньої війни» (Лизанчук, 2014); як співвідносяться масштабні військові задачі і завдання інформаційні – агресія у фізичному просторі корелюється з агресією в інформаційному просторі. Учасники конфлікту часто намагаються представити інформацію в сприятливому світлі для себе та негативному для противників. Це може призвести до спотворення реальності та втрати об'єктивності у відображенні подій. В умовах збройного насилля створюються ідеальні умови для поширення дезінформації та пропаганди, які спрямовані на маніпулювання думками громадськості. Підриву легітимності влади та створення атмосфери невпевненості серед громадян. Штучно створені та розповсюджені чутки, фальшиві новини та маніпуляції інформацією можуть змусити громадян втратити довіру до свого уряду, що може призвести до соціальних напружень та нестабільності;

- *на інформаційну війну*, яка розв'язується у відкритій та/або прихованій цілеспрямованій інформаційній дії соціальних, політичних, етнічних та інших систем одна на одну з метою отримання перемоги/виграшу, спрямовані на забезпечення інформаційної переваги над противником та завдання йому політичної, матеріальної, ідеологічної або іншої шкоди. Особливістю інформаційної війни є отримання інформаційної переваги над супротивником (Горбань, 2015).

В умовах повномасштабної війни України з росією однією з актуальних проблем є протидія дезінформаційному (GEC Special Report) впливу на українську аудиторію. Сьогодні, питанню ведення війни в інформаційному просторі приділяється велика увага як вітчизняних, так і зарубіжних науковців, зокрема: Почепцова Г., Горбаня Ю., Марущака А., Петрика В., та інших.

Є два надважливих аспекти інформаційної війни в умовах збройного насилля: по-перше, дія на цивільне населення та (або) військовослужбовців іншої держави шляхом поширення певної інформації; по-друге, цілеспрямовані дії, вжиті для досягнення інформаційної переваги шляхом завдання шкоди інформації, інформаційним процесам та інформаційним системам противника при одночасному захисті власної інформації, інформаційних процесів та інформаційних систем. Так, Г. Почепцов відзначає, що основним завданням в інформаційній війні російської пропаганди була необхідність зруйнувати радянський стереотип про братній український народ. Всі медіа заговорили про «неправильність» частини народу («бандерівців»), про «неправильність» влади («нелегітимна», «хунта»). Згодом ідея «нелегітимності» зникла з арсеналу пропагандистів, і акцент було перенесено на «правильність» дій тих, хто воює на боці росії. Основний негатив було спрямовано на українських військових. Виник навіть термін «каратели», взятий із часів Другої світової війни (Почепцов, 2014).

Збройне насилля часто веде до використання масштабних медіа-кампаній, що мають на меті вплинути на громадську думку та міжнародну підтримку. Медіа-вплив на громадську думку та міжнародну підтримку в умовах збройних конфліктів, воєн, терористичних актів стає однією з ключових складових стратегій учасників протистояння. Телекомунікаційні технології в поєднанні із соціальними надають широкі можливості маніпулювання свідомістю особистості, групи людей, суспільства, формування суспільних цінностей та впливу на масову свідомість у світовому масштабі. «Мас-медіа перетворилися на потужну зброю – засоби інформаційного та політичного тиску на громадську свідомість» (Добровольська, 2005).

Збройне насилля не лише перетворюється на бойову дію на полі бою, але і на велику масштабну акцію медіа-кампаній, спрямованих на формування певного образу конфлікту та його учасників. Адже сучасні збройні конфлікти/війни з традиційного поля бою активно «перетікають» у кіберпростір та в інформаційну сферу, що сучасні форми збройного протистояння підкріплюються/посилюються психологічними операціями в інформаційному просторі, тоді як «військові дії грають чітко визначену та обмежену роль, відведену їм у загальному сценарії воєнної кампанії» (Примуш, 2022).

Не будемо ігнорувати і той факт, що в умовах збройного насилля, часто спостерігається обмеження свободи слова, цензура та переслідування журналістів, що може призвести до спотворення інформації та зменшення об'єктивності медіа. Обмеження свободи слова в умовах збройних конфліктів є серйозним викликом для демократичних цінностей та прав людини. По-перше, уряди та військові сили у збройних конфліктах часто вводять цензуру та обмеження на засоби масової інформації. Це може включати в себе заборону на публікацію військової інформації, обмеження на репортажі з зон бойових дій або заборону на розповсюдження інформації, яка може вважатися «небажаною» або «шкідливою» для влади. По-друге, обмеження свободи слова може призвести до інформаційної ізоляції та спотворення дійсності. Ізоляція зон бойових дій від журналістів та недостатність об'єктивної інформації можуть призвести до поширення маніпуляцій та дезінформації, що ускладнює здатність громадян розуміти справжню картину конфлікту та його наслідки. І, третє – журналісти та активісти, які виступають проти влади або розкривають порушення прав людини у зоні конфлікту, часто стикаються з переслідуванням, затримками або навіть фізичним насильством. Це створює атмосферу страху та самоцензури серед журналістів та інших осіб, які бажають висловлювати свої думки.

Збройне насилля (війни, воєнні конфлікти, терористичні акти) не лише мають внутрішній вплив на країни, що їх безпосередньо стосуються, але також спричиняють масштабні реакції та мають великий міжнародний вплив. Ця реакція відбувається як на рівні країн-учасниць, так і на рівні міжнародних організацій та громадських об'єднань, що впливає на інформа-

ційний політичний простір. По-перше, міжнародна реакція на збройні конфлікти може включати в себе засудження агресора та вимоги щодо припинення військових дій або привести до міжнародного тиску на сторони конфлікту для досягнення мирного врегулювання. По-друге, міжнародні організації можуть втручатися в збройні конфлікти шляхом надання гуманітарної допомоги, медичного обладнання та інших ресурсів. Крім того, міжнародні миротворчі місії можуть бути розгорнуті для моніторингу дотримання перемир'я та сприяти врегулюванню конфлікту. Це відображається в інформаційному політичному просторі, де різні сторони конфлікту та їхні підтримувачі активно працюють на формування громадської думки та отримання підтримки своїх позицій.

Значно ускладнює процес інформаційного вирішення конфлікту та об'єктивну оцінку політичної ситуації медійний хаос, який спровокований актами збройного насилля. Протиріччя в оцінці ситуації, у висвітленні подій ускладнюють процес формування об'єктивного уявлення, що призводить до відсутності чіткого розуміння та передбачення подій у збройних конфліктах, які в свою чергу зміцнюють хаос та паніку серед населення. Це може мати серйозні наслідки як для учасників конфлікту, так і для міжнародного співтовариства через важкість у визначенні оптимальних стратегій відповіді на конфлікт через нестабільність та неоднозначність обставин.

Підсумуємо, наявність зброї масового знищення не гарантує державі можливість перемоги якщо вона не забезпечена перевагою в інформаційній сфері. В умовах збройних конфліктів, воєн, громадянських заворушень інформаційний політичний простір це не лише об'єкт впливу а й інструмент протистояння – фактично зброя. Правильна за змістом та подачею інформація дозволяє вигравати у війні, іноді, навіть не зробивши жодного пострілу, шляхом формування і розпалювання внутрішніх протиріч. Така перевага створюється системою заходів щодо переведення інформаційної безпеки держави на рейки воєнного стану. Тож погоджуємося із думкою А. Дубняка з приводу того, що в умовах збройного насилля «особливо істотно в інформаційному просторі змінюється характер геополітичної конкуренції через боротьбу за досягнення інформаційної переваги, за володіння більш розвиненим інформаційним ресурсом, який відкриває кращі можливості контролю над інформаційним ресурсом супротивника» (Дубняк, 2015). Збройне насилля знаходить своє віддзеркалення у інформаційному просторі, який в свою чергу змінює правила гри у військовій, політичній та економічній сферах виступаючи своєрідним виміром збройного насилля.

Література

- Бадер А.В. Поняття та класифікація збройного насилля як суспільно-політичного феномену. Науковий журнал «Політикус». Політичні інститути та процеси. Вип. 2. 2020. С. 44–48. URL: http://politicus.od.ua/2_2020/7.pdf (Дата звернення 25.03.2024)
- Бжезинский З. Велика шахівниця. Львів–Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2000. 236 с. URL: https://shron1.chtyvo.org.ua/Bzhezinski_Zbigniev/Velyka_shakhivnytsia.pdf (Дата звернення 25.03.2024)
- Войтович Н. Створення фейкових новин: новий шлях інформаційної війни. Вісник Львівського університету. Серія : Журналістика. 2014. Вип. 39 (1). С. 42–47. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VLNU_Jur_2014_39%281%29_9. (Дата звернення 25.03.2024)
- Гапій В. Е. Пропаганда як інструмент впливу на підсвідомість людини в сучасній Україні. Молодий вчений. 2018. № 1. С. 636–641. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/molv_ (Дата звернення 25.03.2024)
- Горбань Ю. О. Інформаційна війна проти України та засоби її ведення. URL: <http://visnyk.academy.gov.ua/wp-content/uploads/2015/04/20.pdf> (Дата звернення 25.03.2024)
- Добровольська А. Глобалізація інформаційного простору: адаптація України до загальносвітових тенденцій. URL: <http://soskin.info/ea/2005/9-10/200509-18.html>. (Дата звернення 26.03.2024)
- Дубняк А.К. Інформаційний простір : структура та функціональні параметри. Держава та регіони. Серія: Соціальні комунікації, 2015 р., № 4 (24) h URL: https://umo.edu.ua/images/content/aspirantura/zabezp_discipl/%D0%86%D0%BD%D1%84%D0%BE%D1%80%D0%BC%D0%B0%D1%86.%20%D0%BF%D1%80%D0%BE%D1%81%D1%82%D1%96%D1%80.pdf (Дата звернення 25.03.2024)
- Карпенко В.О. Інформаційна політика та безпека: підр. К.: Нора-Друк, 2006. 320 с.
- Лизанчук В. В. Антиукраїнська інформаційна агресія в телерадіопросторі Росії та України. Наукові записки Інституту журналістики : науковий збірник / за ред. В. В. Різуна. Київ : КНУ імені Тараса Шевченка, 2014. Том 56. Листопад – вересень. С. 13.

Почепцов Г. Г. Росія і Україна у співставленні їх комунікативно-пропагандистських можливостей. URL: <https://ms.detector.media/manipulyatsii/post/52/2014-08-03-rosiya-i-ukraina-u-spivstavlenni-ikh-komunikatyvno-propagandystskykh-mozhlyvostey/> (Дата звернення 25.03.2024)

Почепцов Г. Сучасні інформаційні війни. Київ: Вид. Дім «Києво-Могилянська академія», 2015. 497 с.

Примуш М. В. Інформаційний вимір політичних конфліктів: теоретичні підходи та практичне втілення. *Політичне життя*. № 2. 2022. URL: <https://jpl.donnu.edu.ua/article/view/12181> (Дата звернення 25.03.2024)

Різун В. В. Теорія масової комунікації : підруч. для студ. галузі 0303 «журналістика та інформація». Київ : ВЦ «Просвіта», 2008. С. 31, 151.

Узун Ю.В. Поліморфізація політичного простору : структурний аналіз систем. *Вісник Донецького національного університету імені Василя Стуса. Серія політичні науки*. 2002. Вип. 7. С. 10–18. URL: <https://jvestnik-politology.donnu.edu.ua/article/view/12789> (Дата звернення 25.03.2024)

GEC Special Report: August 2020 Pillars of Russia's Disinformation and Propaganda Ecosystem URL^ https://www.state.gov/wp-content/uploads/2020/08/Pillars-of-Russia%E2%80%99s-Disinformation-and-Propaganda-Ecosystem_08-04-20.pdf (Дата звернення 25.03.2024)

References

Bader A.V.(2020) *Ponyattya ta klasyfikatsiya zbroynogo nasylyya yak suspilno-politychnogo fenomenu* [The Concept and Classification of Armed Violence as a Socio-Political Phenomenon]. *Naukovyy zhurnal "Politicus"*. Vyp. 2. S. 44-48 Retrieved from: http://politicus.od.ua/2_2020/7.pdf (accessed 25.03. 2024).

Bzezinskiy Z.(2000) *Velyka shachivnytsya* [The Grand Chessboard]. Lviv-Ivano-Frankivsk: Lileya-NV. 236 с. [in Ukrainian]. Retrieved from: https://shron1.chtyvo.org.ua/Bzhezinski_Zbigniev/Velyka_shachivnytsia.pdf(accessed 25.03. 2024).

Voytovych N.(2014) *Stvoorenniya feykovykh novyn: novyy shlyach informatsiyanoi viyny* [Creating Fake News: A New Path of Information Warfare] *Lviv University Bulletin*. Vyp. 39(1). S. 42-47 [in Ukrainian]. Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VLNU_Jur_2014_39%281%29_9. (accessed 25.03. 2024).

Gapiy V.E. (2018) *Propaganda yak instrument vplyvu na pidsvidomishn lyudyny v suchasniy Ukrayini* [Propaganda as a Tool of Influence on the Human Subconscious in Modern Ukraine]. *Mologyy vcheny*. №1. S 636-641. [in Ukrainian]. Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/molv_ (accessed 25.03. 2024).

Horban Y.O.(2015) *Informatsiyna viyna proty Ukrayiny ta zfsoby yiyi vedennya* [Information Warfare against Ukraine and Its Conducting Means]. [in Ukrainian]. Retrieved from: <http://visnyk.academy.gov.ua/wp-content/uploads/2015/04/20.pdf> (accessed 25.03. 2024).

Dobrovolska A.(2005) *Globalizatsiya informatsiyного простору:adaptatsiya Ukrayiny do zagalnosvitovych tendentsiy* [Globalization of the Information Space: Adaptation of Ukraine to Global Trends]. [in Ukrainian]. Retrieved from: <http://soskin.info/ea/2005/9-10/200509-18.html>. (accessed 26.03. 2024).

Dubnyak A.K. (2015). *Informatsiynyy prostir: struktura ta funktsionakns parametry* [Information Space: Structure and Functional Parameters]. *Derzhava ta Regiony*. №4(24). [in Ukrainian]. Retrieved from: [tps://umo.edu.ua/images/content/aspirantura/zabezp_discipl/%D0%86%D0%BD%D1%84%D0%BE%D1%80%D0%BC%D0%B0%D1%86.%20%D0%BF%D1%80%D0%BE%D1%81%D1%82%D1%96%D1%80.pdf](https://umo.edu.ua/images/content/aspirantura/zabezp_discipl/%D0%86%D0%BD%D1%84%D0%BE%D1%80%D0%BC%D0%B0%D1%86.%20%D0%BF%D1%80%D0%BE%D1%81%D1%82%D1%96%D1%80.pdf) (accessed 26.03. 2024).

Karpenko V.O.(2006) *Informatsiynyf polityka ta bezpeka* [Information Policy and Security]: pidruchnyk. / V.O. Karpenko / Kyiv: Nora-Druk, 320с.[in Ukrainian].

Lyzanchuk V.V.(2014) *Antyukrainska snformatsiyna agresiya v teleradioprostori Rosiyi s Ukrayiny* [Anti-Ukrainian Information Aggression in the Radio and Television Space of Russia and Ukraine]. *Naukovi zapysky Instituty Zhurnalistyky: naukovyy zbirnyk / red/ V.V. Rizun*. [in Ukrainian]. Kyiv : Taras Shevchenko National University, Tom 56. С. 13.

Pochepsov G.G.(2014) *Rosiya I Ukrayina u spivstaolenni yich komunikatyvno-propagandystskyykh mozhlyvostey* [Russia and Ukraine in Comparison of Their Communicative-Propagandistic Opportunities]. [in Ukrainian]. Retrieved from: <https://ms.detector.media/manipulyatsii/post/52/2014-08-03-rosiya-i-ukraina-u-spivstavlenni-ikh-komunikatyvno-propagandystskykh-mozhlyvostey/> (accessed 26.03. 2024).

Pochepsov G.G.(2015) *Suchasni informatsiyni viyny*. [Modern Information Wars]. Kyiv: vydavnychiy dim "Kyiv-Mohylianska Akademiya" . 497 s. [in Ukrainian].

Prymush M.V.(2022) *Informatsiynyy vymir politychnykh konfliktiv: teoretychni pidkhody/* [Information Dimension of Political Conflicts: Theoretical Approaches and Practical Implementation]. *Politychne zhyttya*. №2 [in Ukrainian]. Retrieved from: <https://jpl.donnu.edu.ua/article/view/12181>(accessed 26.03. 2024).

Rizun V.V. (2008). *Teoriya masovoyi komunikatsiyi* [Theory of Mass Communication]: pidruch.dlya stud.galuzi 0303 "zhurnalistyka ta informatsiya ". Kyiv : VTS "Prosvita",[in Ukrainian]. S. 31, 151

Uzun Yu.V.(2002) *Polymorfizatsiya politychnjgo prostoru :strukturnyy analiz* [Political Space Polymorphism: Structural Analysis of Systems]. *Visnyk Donetskogo Nacionalnogo Universytety im. Vasylya Stusa*.

[in Ukrainian]. Issue 7. P. 10-18. Retrieved from: <https://jvestnik-politology.donnu.edu.ua/article/view/12789> (accessed 26.03. 2024).

GEC Special Report: August 2020 Pillars of Russia's Disinformation and Propaganda Ecosystem. Retrieved from https://www.state.gov/wp-content/uploads/2020/08/Pillars-of-Russia%E2%80%99s-Disinformation-and-Propaganda-Ecosystem_08-04-20.pdf(accessed 26.03. 2024).

Анотація

Денищенко Д. В. Вплив збройного насилля на інформаційну складову політичного простору. –

Стаття.

У статті розглядається вплив збройного насилля на інформаційний простір, як складову політичного простору. Акцентується увага на важливості сучасної інформаційної політики, яка охоплює внутрішні і зовнішні аспекти діяльності держави, і є складовою геополітики в цілому. Звертається увага, що від інформаційної політики держави залежить не лише вирішення політичних, економічних та соціальних задач, можливість та оперативність просування інтересів країни у світі та формування її позитивного іміджу а й керованість соціально-політичними процесами, особливо в умовах наростаючої невизначеності і, особливо, в умовах воєнних станів. Зазначається, що збройне насилля має вплив не лише на внутрішній інформаційний простір країн – учасників, а й спричиняє масштабні реакції на міжнародному рівні, впливаючи на міжнародні організації, блоки громадські об'єднання та світовий інформаційний політичний простір. Зроблено акцент на способи впливу інформаційних дій в умовах збройного насилля, зокрема на інформаційній пропаганді, інформаційній агресії та на інформаційній війні.

Зосереджено увагу і на медіа, як одній із ключових складових стратегій учасників протистояння та впливі збройного насилля на роботу медіа-кампаній, яка спрямована на формування певного образу конфлікту та його учасників. Надано оцінку медійному хаосу, який спровокований актами збройного насилля. Відмічається, що медійний хаос, спровокований збройним насиллям ускладнює процес формування об'єктивного уявлення та призводить до відсутності чіткого розуміння й передбачення подій у збройних конфліктах, які в свою чергу зміцнюють хаос та паніку серед населення.

На підставі викладеного сформовано розуміння, що в умовах збройних конфліктів, воєн, громадянських заворушень, терористичних актів інформаційний політичний простір це не лише об'єкт впливу, а й інструмент протистояння – фактично зброя. Тому, нагальним питанням інформаційної політики в умовах збройного насилля є переведення інформаційної безпеки держави на рейки воєнного стану.

Ключові слова: збройне насилля, політичний простір, інформаційна агресія, інформаційна війна, інформаційна пропаганда.

Summary

Denyshchenko D. V. The impact of armed violence on the information component of the political space. –

Article.

The article examines the influence of armed violence on the information space as a component of the political sphere. Emphasis is placed on the importance of modern information policy, which encompasses both internal and external aspects of state activity and is a component of geopolitics as a whole. It is noted that the information policy of a state determines not only the resolution of political, economic, and social tasks, the ability and speed of advancing the country's interests in the world and shaping its positive image, but also the manageability of socio-political processes, especially in conditions of increasing uncertainty and, particularly, in conditions of warfare. It is pointed out that armed violence affects not only the internal information space of participating countries but also triggers significant reactions at the international level, influencing international organizations, blocs of public associations, and the global information political space. The focus is on the methods of influencing informational actions in conditions of armed violence, including informational propaganda, informational aggression, and informational warfare.

Attention is also focused on the media as one of the key components of the strategies of conflict participants and the impact of armed violence on the work of media campaigns aimed at shaping a certain image of the conflict and its participants. An assessment is given of media chaos provoked by acts of armed violence. It is noted that media chaos, provoked by armed violence, complicates the process of forming an objective understanding and leads to a lack of clear understanding and anticipation of events in armed conflicts, which in turn reinforces chaos and panic among the population.

Based on the above, an understanding is formed that in conditions of armed conflicts, wars, civil unrest, terrorist acts, the information political space is not only the object of influence but also a tool of resistance – essentially a weapon. Therefore, the urgent issue of information policy in conditions of armed violence is to transition the information security of the state onto the rails of a state of war.

Key words: armed violence, war, armed aggression, political space, informational aggression, informational warfare, informational propaganda.